

Beste Mevrouw Ollongren,

In reactie op Uw voorstel “Wijziging van het Besluit omgevingsrecht inzake permanente bewoning van recreatiewoningen” hierbij volgende commentaar en advies naar een duurzame EU meerderheid oplossing van permanent wonen in een **Recreatiewoning**.

- Het 2018 Platform31 rapport kan niet beschouwd worden als een gedegen wetenschappelijk onderzoek voor vele redenen maar als hoofdreden kan er een vergelijk gemaakt worden met de tendentieuze teksten en de gebruikte foto's, hier is zo'n wereld van verschil dat bij het zien van de foto's men zich in een aards paradijs waant en dat dit in de meeste gevallen ook realiteit is. Wonen op een vakantiepark verdient door rust en ruimte voor velen de voorkeur boven het wonen in grote en daardoor mentaal en fysiek ongezonde grote steden.
- Binnen de groep EU landen steekt Nederland met kop en schouders uit boven de rest in het (mijns inziens) moedwillig complex maken van de **recreatiewoning status**, er speelt zich momenteel een strijd af tussen allerlei belangengroepen die hele andere drijfveren hebben dan het oplossen van de chronische Nederlandse ziekte van woningnood, chronisch wordt gesteld omdat mijn grootouders al melding maken van woningtekort sinds de begin 50er jaren en wij bij ons huwelijk in 1974 ook 7 jaar moesten wachten voor een woning in de gemeente IJmuiden.
- Één voorbeeld (van de vele) van andere belangen is de gemeente Harderwijk, zij hebben een legalisatieproces ontwikkeld voor 4 parken waarbij er 4,5 miljoen Euro aan baatafoming geïnd wordt en doormiddel van een bestemmingsplanwijziging er een zeer beperkende “Bos” status gelegd wordt op één of meerdere van deze parken. Dit beperkt zonder overwegende reden het eigendomsrecht voor de eigenaren aanzienlijk en levert de gemeente zelf op termijn potentieel 15 tot 20 miljoen Euro op door er daarna een “Compensatiebos” status aan te verbinden waardoor ze Natura 2000 bos kunnen verkopen voor industriële doeleinden.
- Sinds onderdak een 1^e levensbehoefte is voor iedere Nederlander behoort de visie en regelgeving daartoe bij de **Centrale** overheid, het decentralisatie proces dat sinds 2003 gaande is waarbij de gemeentes de zeggenschap kregen over dit onderwerp is een fiasco geworden, er zijn inmiddels al meerdere voorbeelden van willekeur en totaal verschillende aanpak voorhanden. Hiervoor kunnen dienen als heel goed voorbeeld; het Plan Lingemeer dat al voor het grootste gedeelte afgerond was in 2010 en een ronduit slecht voorbeeld; van Harderwijk die er anno 2020 nog mee aan het stoeien is waarbij uiterst gecompliceerde regelgeving ontwikkeld is en halfslachtig uitgevoerd wordt. Als voorbeeld kan hier onder andere dienen de verplichting voor de eigenaren om een geluidsbarrière te bekostigen die direct in hoogte gehalveerd wordt en **niet** aan de A28 geluidsbron geplaatst wordt. Vreemd genoeg wordt hier niet de geluidshinderveroorzaker aangesproken maar wordt geëist dat de geluidshinderontvanger deze overlast oplost, zowel uitvoerend als financieel, dit is mijns inziens de omgekeerde wereld.
- Graag refereer ik hierbij nog aan de brief d.d. 10 oktober 2003 (17 jaar geleden) Directoraat-Generaal Ruimte, kenmerk M207, waarin al duidelijk aangegeven werd door de Minister dat het verschil **permanent** en **recreatief** wonen vervaagd waarbij aangetekend dat in de meeste EU landen het woord **recreatiewoning** domweg niet eens bestaat.
- Vandaar mijn advies en verzoek om eerst Uw collega ministers in de andere EU landen te consulteren en een oplossing te vinden in de vorm van een eenduidige afstemming op dit

onderwerp. Dit resulteert dan in een nog efficiëntere samenwerking tussen de EU landen i.p.v. dat Nederland zich gedraagt als het buitenbeentje in de groep voor dit onderwerp.

- Groot voordeel hier is dat gemeentes niet nog meer schijnregels hoeven te bedenken die migratiewerkers wel toelaten in recreatiewoningen maar Nederlandse eigenaren niet.
- Resumerend; maak het **recreatiewoning** onderwerp weer een ministeriele verantwoordelijkheid zodat er een vereenvoudigde landelijke en EU regelgeving komt waarbij het woord **recreatiewoning** vervaagd en vervangen wordt door landelijke (niet gemeentelijke) regelgeving in de vorm van voldoen aan bestaande "Bouwbesluit" wetgeving.
- Zeer waarschijnlijk zullen de gemeentes U dan dankbaar zijn omdat het voor hen ook een hoofdpijn dossier is geworden.

Jan Pellenbarg

Korhoenlaan 1 hs45

3847LL Harderwijk